

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XII. Sapientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio Magnatorum
consedere illum faciet. Eccl. 11. v. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

ne cui ad orandum bene, ut re prepara-
ta, ut recedas, ut re colligas, ut cum
attentione applices. cum infirmitas
tibi plus non potest, tunc ipse est au-
xilium praestare: *DEI quippe est adju-
vare.* 2. Par. 25. v. 8. non est totum
facere. Dici equidem semper potest
totum agere, & dici cum veritate po-
test, quia quantumcunque ex parte
tibi facias ad orandum bene, parum e-
st comparatum illi, quod faciet in te
spiritus sanctus; & ideo semper dice-
tur: *ipse postulat.* ipsi tribuetur ora-
tio tua, ipsi adscribetur, & merito di-
cetur ipse deum esse, qui eam pro te
facit: sed ipse spiritus postulat pro nobis,
hoc est, locum nostrum gemitibus in car-
nibus, sed quid hoc mirum? cum
alibi satis constet omnes esse & tribui
causa suae primariae. ita Navarchus
dicitur in tuto navigium collocasse,
quantumvis non solus ipse collocavit:
magno numero concurrerunt nau-
tae, qui in hunc finem plurimum labo-
raverunt. Unde collige, quanta sit
necessitas Divinissimum hunc Spiritum
in te ipso possidendi: tanta scilicet,

quanta est necessitas orandi, & orandi
bene, non gravis tantum sed extrema.
Ad hunc finem toties illum humilibus
precibus invoca, quoties orare statuis.
saepe recita hymnorum aliquem, qui
ad ipsum diriguntur: *Veni sancte Spi-
ritus. Veni creator Spiritus.* Dic ip-
si, ut tibi assistat, dic, ut illuminet, ut
accedat, vel potius ut ipse in te oratio-
nem auspiceretur: & quantumvis ex te-
poris diuturnitate jam contraxeris
consuetudinem orandi, ne credas un-
quam futurum, ut ejus auxilio non in-
digeas etiam speciali. non enim di-
citur in orando tollere infirmitatem,
sed adjuvare. semper super sunt reli-
quia quatuor plagarum, quas initio
peccando accepimus, & ita semper re-
manet Ignorantia, quae fuit prima in-
firmitas hinc orta, sed nulla nocentior
quam ignorantia orandi, & tamen ista
quodammodo curari potest, at perla-
nari non potest: *nam quid ore-*

mus, sicut oportet, no-

scimus.

* * *

XII.

*Sapientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio Magnatorum
confedere illum faciet. Eccl. 11. v. 10.*

Considera plurimum inter se dif-
ferre esse humiliatum & esse hu-
mitem. quidam humiliantur à DEO
vatis flagellis, quibus ipsos castigat,
infirmitatis, ignominiae, paupertatis;
neque tamen sunt humiles, quia vel

sub ipsis flagris perversi sunt, & inso-
lescunt, prout apparuit in Pharaone,
cui Dominus dicere demum debuit:
Usquequo non vis subjici mihi? Exod.
10. v. 3. Hi nunquam exaltant caput,
quia non possunt inducere animum,
ut

M m 3

ut

ut faciant, quod DEUS ab ipsis exigit, nempe ut humiliati se humilient, *subficiantur*. qui exaltare illud cupit, necesse est ut in humiliatione sua se demittat: atque hæc est vera sapientia, humillimè se demittere: *Humilia valde spiritum tuum. Eccli. 7. v. 19.* sic enim *Sapientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio magnatorum confedere illum faciet.* Quis scit, an non DEUS, ut te humilem redderet, non semel hoc medium usurpaverit? si usurpavit, bene examina te ipsum, & dic, quid videtur? an obtinuit, ut superbiam tuam sibi faceret subjectam?

2. Considera, quamvis verba ista sensum hæcenus relatum haud dubiè præferant, verisimile tamen esse, quòd præterea alium contineant altiorum, magis que reconditum, qui magnos animos facere tibi possit operandi bene. quis ille sensus? si prudenter gubernare te possis post peccata hæcenus à te commissa, non solum nihil allaturum damni, quòd commiseris, sed, si ita fas est dicere, etiam majori tuo lucro servitutum. Et quando cum veritate dici potest, quòd Dominus humiliet tuum spiritum vanà sui ipsi, virtutis sue, sensus & sapientie estimatione inflatum? quando permittit fœdè in peccata gravia prolabi. tunc enim verò, tunc dicere cum rubore potes: *Ego autem humiliatus sum nimis. Pl. 88. v. 11.* quia ita te habes, sicut qui turpiter cessit prælio. O si posses cognoscere, qualis esses, videres te omnino vulneratum à dæmonibus, maleq; constitutum, & vicinum mor-

ti! *Tu humiliasti sicut vulnere perbum. Pl. 88. v. 11.* Jam ista humiliatione, quam DEUS misit, prudenter gerere & modè possis, beatum te! *Sapientia humilia exaltabit caput illius.* nam ista humiliatione faciet, ne moriaris illo more miserabili, quod te manebat ut levato de terra capite, quod jam erat sub ictu securis, mittere & ex damnato, qualis eras, rebelli probo evadas ad thronum, & sanctorum primos confideas. *in medio magnatorum confedere illum* sed necesse est, ut dixi, bene gerere ipsum: *Sapientia humiliabit caput illius.* opus est sapientia vides, quantus iste sit saltus transire ad solium.

3. Considera, qualis sit ista sapientia, quâ gubernare te ipsum post lapsum, ut demum te exaltasse mediam tenere viam, quæ cunctis rebus ista vera est via, trita per sapientiam, & sic negotium contemptum debes præsumere, non per dissidentiam te ipsum perdere existimes peccata tua leve malum periisti. oportet illa reputare, ut verà sunt, malum gravissimum, & obstupescas, quòd terra pro eo te nutriat, non dehiscat sub pedibus. Ex alia parte necesse est, ut quantum te dignum veni a agnoscas, magis eam speres, non tuo merito ob ejus summam clementiam, quod nunc est, quia benignus, quia pro mortuus sicut pro quocunque carissimo amico suo. *hæc ita agas, sapienter*

quia affirmatio peccati faciet, ut ad
penitentiam accendaris, atque ita ca-
put de terrâ elevet. Fidia in DEO
laet, ut non contentus penituntine
etiam alpires ad gloriam innocentum,
atque ita evadas in numerum Magna-
tum, non aquietando vitæ tepidæ,
quam fortè ante culpam agebas. Hac
aurem ratione nonne vides, quantum
humiliatio tua tibi profutura sit? *Ro-
mus est, quia humiliasti me, ut discam
justificationis tuæ. Pl. 18. v. 71.* Hoc
mirum est cooperari ad finem, ob
quem DEUS tanquam sapiens Medi-
cus illam permisit, qui alius non erat,
quam ut è malo permissio eliceret ma-
jus bonum, hoc est, vitam, quæ habe-
ret plus Spiritus, plus sanctitatis, &
fervoris. *Non enim humiliasti ex corde
Dominus. Thr. 3. v. 3.* si hoc fecit non
ex corde, sed ex arte fecit, nempe, ut
disceris justificationis ejus.

4. Considera heri omnino posse,
ut post gravissima peccata, quæ perpe-
trasti, evadas ad gradum Magnatorum,
seu innocentum, si velis; quia Domi-
nus non spectat peccata præterita,
quando sinceris lacrymis sunt deplora-
ta, sed præsentem justitiam: *Pecca-
torum tuorum non recordabor. Il. 43. v.
24.* & sic quæri non potest, utrum Deus
magis amet è duobus, penitentem, an
innocentem, quia neque innocentem
magis amat, quia est innocens, neque
penitentem, quia est penitens, sed
magis amat illum, à quo magis ipse
nunciamatur. Ego diligentes me di-
ligo. Homines penetrare non pos-
sunt ad interiora cordis. *vident ea, qua*

*parent. & idcirco quid faciunt? vident
facta tua præterita, & ex his conjiciunt
futura: uade magis tibi fident, si sem-
per fidelem experti sint, quam si ali-
quando deprehenderint perfidum.
non sic DEUS: Dominus autem intus-
etur cor. Intimum perspicit cordis
tui penetrare, in quod te abdis. & ideo
si ad veritatem verè dolentem, motum, in-
tatum, adeò, ut deinceps serid famu-
lari illi cupias, illico tibi fident, te su-
scipit, tibi blanditur, te amplectitur, &
denuo consignat in manus omnes a-
moris sui thesauros, quasi nunquam à
se projecisset: *Miserere eorum, &
erunt, sicut fuerunt, quando non projece-
ram eos. Zach. 10. v. 6.* An non pen-
nitens fuit Petrus? an non penitens
fuit Paulus? & ecce! an non inter Ma-
gnates regnent: imò Magnatum sunt
maximi, & fortè majores ipsis inno-
centibus, quibus datum est nomen Ma-
gnorum. Nunquam finas ita te cir-
cumveniri ab inimico, ut falsis terricu-
lamenti persuadeat, nullam tibi su-
peresse spem altius emergendi, si te so-
lo, & infirmis pedibus incedendum ti-
bi foret, esset, cur ambigeres, sed non
ita est, Dominus suis brachiis te susti-
nebit usque ad vitæ exitum. *Usque ad
senectam ego ipse, & usque ad canos ego
portabo. Ego feci, & ego feram. Il.
8. v. 4.**

5. Considera, maximum honorem,
quem in hac materiâ præstare DEO
possis, in conversari, ut illi omnino
credas, quia ista tibi non dicit sine a-
nimo exequendi, imò id maxime desi-
derat. O si scires, quanto studio in-
hunc

Anna

Sion

VIII

II

hunc finem te ambiat; omnes aditus inquirat, omnes accessus probeat, causas omnes & occasiones beneficiendi indagat: *Inveni, in quo ei propitius.* Job. 33. v. 24. unde cum te geris hoc modo, quem dixi, penitus illi confidendo, o quantum se credet à te exaltatum! & hinc ecce! alium sensum huius sententiæ magis reconditum: *Sapientia humiliati exaltabit caput illius.* vult dicere, sapientiâ illius, qui lapsus in peccatum regere se potest eruendo ex malo majus bonum, hoc est, confessionem ferventem, Christum fore exaltandum. Iste verum tuum caput est, nonne sic est? *Caput illius.* Et hic ad exaltationem suam refert, quod sibi aperiatur campus, post humiliatiorem tuam dandi veniam, te ditandi, te deliciis cumulandi, faciendi denique, ut, ubi abundavit delictum, abundet & gratia. Ipse enim est, de quo tam

diserte scriptum est: *Exaltabit caput vobis.* Is. 30. v. 18. quid ipsius querimus? Ecce grande bonum quod facere de presenti poterat DEO te permittas; exaltatum Dominum tuum JESUM. O gloriosus erit triumphus, quæ misericordia demum referet de sumam miseriam, modò agere debnas! & cum ipse adeo se videtur altatum in eo, quod tantopere an dubium esse potest, quin non at in omnibus, quæ desideras, videat confidere cum Magnatib. gni sui? Id quod alterum est hoc quod tibi afferet generosum partum servitii Divini. *Sapientia humiliati exaltabit caput illius.* En pro bonum, quod est exaltatio Christi in medio Magnatorum consilium faciet: en alterum, quod est gloria humiliati.

XIII.

Statutum est hominibus semel mori, & post hoc iudicium. Hebr.

1. **C**onsidera legem moriendi in homine dici *statutum*, ad innuendum, hanc legem in ipso non esse naturalem, ut in ceteris animalibus, sed positivam; quia, licet etiam ipse, tanquam è contrariis elementis compositus, ex naturâ suâ tenderet ad corruptionem, & consequenter ad mortem, nihilominus vi originalis Justitiæ à DEO concessæ fuisset immortalis. *Creavit DEUS hominem inextinguibilem.* quia semper vividus, semper

hilaris, semper agilis, semper multis seculis vixisset in terrâ, deinde de terrâ translatus esset in celum. Quod morti in obnoxium est, quia miser dote suâ excidit, toto scilicet præcepto, quod illi verò deo discretis denunciavit, *in quacunque die comederis, morieris.* & ideo decretum illud in omnes transivit: *In omnes homines mors transit.* Rom. 9. sicut in omnes transivit talis doni iactura. ita vides, quod